

בס"ד Intro

The משנה said that a person may not give עדות on dead person's identity

אלא עד שלשה ימים

The גמרא will discuss certain exceptions

====

In a case where a person was observed to have been in a life threatening situation is that proof that he has died or not?

====

♦

A person may not give עדות on dead person's identity

אלא עד שלשה ימים

A person was observed to have been in a life threatening situation.

Is that proof that he has died or not?

When are women, children, and an עובד כוכבים believed to say that a person died, that we can use that to permit his wife to remarry?

When are women, children, and an עובד כוכבים believed to say that a person died

The difference between נתכוין להתיר נתכוין להעיד נתכוין להעיד מסיח לפי תומו

Dedicated By:

So let's review

The משנה in the previous Daf taught

אין מעידין אלא עד שלשה ימים

עדים can only testify that they saw the dead man within 3 days of his death.

רבי יהודה בן בבא אומר

לא כל האדם ולא כל המקום ולא כל השעות שוין

Not all people, places, and times are the same - And therefore, we cannot apply the 3 day timeframe in all cases.

The גמרא inquires

איבעיא להוא

רבי יהודה

לקולא פליג

That under certain circumstances the body can be recognized even after MORE than three days - OR לחומרא פליג

That under certain circumstances the body can only be recognized in LESS than three days.

This question is not resolved. However the גמרא makes some distinctions regarding a body found in water to which all agree.

שאני מיא דצמתי

A body in water remains recognizable for a longer time, except

היכא דאיכא מכה

מיא מרזו מכה

Where there is a wound, the water causes it to swell in less than three days.

The גמרא also qualifies that a body in water can only be identified

בשעתיה, within an hour of being brought ashore. But אישתהי, if it remained out of the water more than an hour it becomes bloated and cannot be recognized.

=======

Dedicated By: _

2 The גמרא proceeds to the next משנה

זאקט די משנה

נפל למים

If a person fell into water

בין שיש להן סוף

בין שאין להן סוף

As the גמרא explains, it means whether a person can see all the banks of the body of water from where he is standing - there's a מחלוקת;

The תנא קמא which is רבי מאיר says

אשתו אסורה

Because רבי מאיר holds that a person can survive underwater for a few days, and he may have come out later.

אמר רבי מאיר

מעשה באחד שנפל לבור הגדול

ועלה לאחר שלשה ימים

אמר רבי יוסי

יוסי argues with this and says

מעשה בסומא שירד לטבול במערה

וירד מושכו אחריו

A blind person and his guide entered a pool of water in a cave where a person is able see every side of the pool ושהו כדי שתצא נפשם

And they remained underwater long enough to die והשיאו את נשותיהם

And the חכמים permitted their wives to remarry

Another such story

ושוב מעשה בעסיא

באחד ששלשלוהו לים

Where a person is unable to see every side of the water

from where he is standing

ולא עלתה בידם אלא רגלו

Only his leg was retrieved

אמרו חכמים

מן הארכובה ולמעלה תנשא

Since a person CANNOT survive such an injury

מן הארכובה ולמטה לא תנשא

Since a person CAN survive such an injury, and he may have come up at another place where those people were unable to see him

====

נפל למים...

בין שיש להן סוף - בין שאין להן סוף

Whether a person can see all the banks of water from where he is standing

זילאינ

אשתו אסורה

a person can survive underwater for a few days

אור נבי יוסי

מעשה בסומא

שירד לטבול במערה

וירד מושכו אחריו

ושהו כדי שתצא נפשם והשיאו את נשותיהם אור נבי אאינ

מעשה באחד

שנפל לבור הגדול

ועלה לאחר שלשה ימים

ושוב מעשה בעסיא באחד ששלשלוהו לים ולא עלתה בידם אלא רגלו אמרו חכמים

מן הארכובה ולמטה לא תנשא

person can survive

מן הארכובה ולמעלה תנשא

Since a person cannot survive such an injury

The גמרא relates an incident ההוא גברא דטבע באגמא דסמקי

There was a person who drowned in a swamp in a place called סמקי

And רב שילא permitted his wife to remarry

שמואל said to שמואל

Let's put חרם in חרם since this is a case of

מים שאין להם סוף

said שמואל

נשלח ליה ברישא

Let's first ask him about his decision.

They sent him a question

מים שאין להם סוף

אשתו אסורה או מותרת

רב שילא responded

אסורה

They sent him another question

Are the swamps of סמקי

מים שיש להם סוף

Or

מים שאין להם סוף

רבי שילא responded

מים שאין להם סוף

They sent him another question

ומר מאי טעמא עביד הכי

Why did you permit his wife to marry? He responded מיטעא טעינא

I made a mistake and thought that the swamp is מים שיש להם סוף. Since they are gathered waters, a person can see when a person comes up.

ולא היא

But this is wrong, because there are waves that may carry a person far away.

After this incident שמואל said about רב

לא יאונה לצדיק כל און

Because he did not mistakenly place חרם in חרם in חרם

And בב said about שמואל

ותשועה ברב יועץ

I was saved from that because I discussed it with Shmuel

The גמרא presents a teaching from רב אשי When the חכמים said

מים שאין להם סוף

אשתו אסורה

It only applies to איניש דעלמא, regular people

But by צורבא דרבנן

אשתו מותרת

Because if he comes out alive on a different bank of the water people will talk about it and the word will spread The גמרא concludes

ולא היא

לא שנא איניש דעלמא

ולא שנא צורבא דרבנן

By both of them

דיעבד אין

If she already remarried, she may remain married to her 2nd husband

לכתחילה לא

But she may not initially get married.

====

The גמרא proceeds to present various situations, and discusses whether we can assume that he died.

מים שאין להם סוף
אשתו אסורה
אבל צורבא דרבנן
אבל צורבא דרבנן
איניש דעלמא
רפעומד פסףופ
איניש דעלמא
איניש דעלמא
דיעבד אין
איניש דעלמא

The גמרא then relates the famous story of how the daughter of נחוניא חופר שיחין fell into a בור of water. When this was reported to רבי חנינא בן דוסא

שעה ראשונה אמר להם שלום

שעה שניה אמר להם שלום

שעה שלישית אמר להם עלתה

He said, she came out of the water. When they asked רבי הבי דוסא בו דוסא הוינא בן דוסא

גביא אתה, are you a prophet?

He responded;

לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי

אלא דבר שהצדיק מתעסק בו

יכשל בו זרעו?

The גמרא concludes that nevertheless the son of נחוניא חופר died from thirst,

שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם סביביו כחוט השערה

Because, n' is very exacting with those who are close to him as it says

וסביביו נשערה מאד

====

6 The גמרא proceeds to the next משנה זאקט די משנה זאקט די משנה אפילו שמע מן הנשים אומרות מת איש פלוני אפילו שמע מן הנשים אומרות מת איש פלוני

If a person heard women saying that a certain man died, it is enough for him to be able to testify in court to permit the wife to marry.

רבי יהודה אומר

איש התינוקות אומרים הרי אנו הולכין לספוד ולקבור איש אפילו שמע מן התינוקות אומרים הרי אנו הולכין

Even if he merely heard children speaking of that person's funeral

The משנה continues בין שהוא מתכוין ובין שאינו מתכוין

A person may use this as עדות whether the person talking intended to give עדות, or whether the person was just talking without intent to give עדות

רבי יהודה בן בבא אומר

It depends if the person talking is a איד or not בישראל אף על פי שהוא מתכוין בישראל אף על פי שהוא מתכוין

ובעובד כוכבים אם היה מתכוין אין עדותו עדות

====

The גמרא asks how we rely on the conversation of the children;

ודלמא לא אזלי

Maybe they only thought there was a קבורה

The גמרא answers it's a case where the children said הרינו באין מלספוד ומלקבור את איש פלוני

We are coming from the funeral of that person.

The גמרא asks that maybe it was a grasshopper that they referred to with that person's name?

The גמרא answers that they said

כן וכן רבנן הוו התם

כן וכן ספדני הוו התם

They gave details that indicate that it was this person's funeral.

====

